

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. V. Christensen): Paa Udvalgets Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Ændringsforslag til § 3. Som man ser, tilsigter Ændringen dels at tydeliggøre, hvad der bestemmes med Hensyn til Kontrol med almindelige Indsamlinger foretagne af Pressen, dels — og det er det væsentlige i Ændringen — at opstille Regler for Dagspressens Indsamlinger til almenkendte velgørende Institutioner. For saadanne Indsamlinger — Talen er her særlig om de saakaldte Juleindsamlinger — er der en lang Praksis, og den højtærede Justitsminister og Udvalget er enedes om at stille Forslag om at lovfæste denne Praksis. Naar Bidragslisterne offentliggøres med sammentalte Beløb, og naar de modtagende Institutioner meddeler offentlig Kvittring i det indsamlede Blad, har man dermed den mest effektive Kontrol, hvorved det kan konstateres, at hver eneste Øre kommer Institutionerne til gode. Derfor har man i saadanne Tilfælde kunnet lade Anmeldelse til Politiet og dettes Kontrol bortfalde.

Jeg skal tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan ogsaa anbefale det stillede Ændringsforslag.

Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at første Stykke i Ændringsforslaget kun er en Forklaring angaaende den Kontrol, som skal finde Sted ifølge Lovforslaget. En Udtalelse som den, der findes i første Stykke kunde altsaa lige saa godt have haft sin Plads i Betænkningen. Da man imidlertid ønskede den indsat i Ændringsforslaget, havde jeg intet at indvende derimod, naar vi dog var enige om, at der kun var Tale om en Forklaring af, hvad der allerede var foreslaaet.

I den anden Del af Ændringsforslaget er der derimod en Realitet. Der var opstaaet nogen Ængstelse for, at man i det oprindelige Forslag var gaaet Pressen for nær. Det tror jeg nu ikke, man var, men som vi nu er enedes om at affatte § 3, 4de Stykke, kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting. Det paagældende Selskabs Kvittring vil jo være tilstrækkelig Dokumentation over for Politiet for, at Bladet har skilt sig ved de indsamlede Penge paa forsvarlig Maade. Men det samme kan

ogsaa naas derved, at Politimesteren ser Kvittringen offentliggjort i Bladet. Saa slipper Redaktøren for at sende Kvittringen hen til Politimesteren, og det kan der ikke siges noget imod. Dertil kommer, at saadanne Institutioner mange Gange ogsaa selv har iværksat offentlige Indsamlinger, og saa vil hele Institutionens Virksomhed komme ind under Kontrollen. Den Indtægtspost, den har modtaget fra Bladet, vil da glide ind under den almindelige Kontrol. Andre Institutioner faar Statstilskud og vil paa den Maade være under Kontrol.

Jeg siger dette, fordi jeg nødig vilde have, at nogen skulde tro, at der ved det stillede Ændringsforslag paa nogen Maade indtræder en Svækkelse af Kontrollen. Det, vi har set i de sidste Dage, viser netop, at Kontrollen skal være effektiv, og Kontrollen vil efter Vedtagelsen af dette Ændringsforslag i alt væsentligt være lige saa effektiv, som den ellers vilde være. Man har imidlertid villet imødekomme et Ønske fra Pressens Side; den skal efter Forslaget kunne opfylde sine Forpligtelser ved at offentliggøre en Kvittring fra vedkommende Institution.

Ordføreren (J. V. Christensen): Jeg kan ganske bekræfte, at det, som har været Formaalet med vort Arbejde, er at faa skabt den mest effektive Kontrol. Det er jo rigtigt, at de Begivenheder, som er kommet frem for Offentligheden i den allersidste Tid, i høj Grad medvirker til at forøge Interessen for og Nødvendigheden af at skærpe Kontrollen. Jeg vil dog bemærke, at der her ikke er Tale om Indsamling gennem Pressen, men, saa vidt jeg har kunnet skønne, om en Indsamling, der i alt væsentligt er iværksat uden om Pressen.

Den højtærede Minister udtalte, at han mente, at man efter Vedtagelsen af Ændringsforslaget i alt væsentligt naaede den samme Kontrol som efter det oprindelige Forslag. Jeg mener, og jeg tror, mange mener det samme, at den Kontrol, som finder Sted ved de offentlige Indsamlinger gennem Pressen, ved Offentliggørelse af de sammentalte Beløb, af Bidragslisterne og af Kvittringer fra den modtagende Institution, ikke alene er god, men at den er bedre end nogen som helst anden Kontrol. Naa, det kan naturligvis være en Skønssag.

Jeg kan kun understrege, at der har været fuld Enighed om, at vi vilde have den bedst mulige Kontrol, fordi de Penge, der betros Offentligheden gennem Indsamlinger, skal gaa til de angivne Formaal. Med Hensyn til Bladindsamling er det mig